

Środa, 14 listopada 2007 r.

29. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze posiedzenie Stałej Rady Partnerstwa ds. Kultury; podkreśla znaczenie indywidualnych kontaktów między obywatelami; zwraca uwagę, że niedawna umowa w sprawie ułatwień wizowych między UE a Rosją w pewnej mierze przyczyniła się do pokonania trudności istniejących w tej dziedzinie, podkreśla jednak, że potrzebne są dalsze ułatwienia wizowe, które objęłyby również zwykłych obywateli podróżujących w dobrej wierze, nienależących do żadnej z góry określonej kategorii, a w dłuższej perspektywie czasowej — liberalizacja;
30. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy na rzecz wprowadzenia ruchu bezwizowego między UE a Rosją; wzywa do dalszej współpracy w kwestii nielegalnej imigracji, poprawy kontroli dokumentów tożsamości oraz do lepszej wymiany informacji na temat terroryzmu i przestępczości zorganizowanej; podkreśla, że Rada i Komisja muszą zapewnić spełnienie przez Rosję wszystkich warunków określonych w jakimkolwiek porozumieniu będącym przedmiotem negocjacji w sprawie zniesienia wiz między obywatelami stronami, aby zapobiec ewentualnemu naruszeniu bezpieczeństwa i demokracji w Europie;
31. podkreśla znaczenie dalszej walki z korupcją; z zadowoleniem przyjmuje udział Federacji Rosyjskiej w Grupie Państw przeciwko Korupcji Rady Europy, podkreśla jednak, że konwencje międzynarodowe, ustawodawstwo krajowe i kodeksy postępowania nie wystarczą, jeżeli nie są skutecznie wdrażane;
32. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie protokołu ustaleń między rosyjską Federalną Służbą Kontroli Obrotu Narkotyków a Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, wzywający do zacieśnienia współpracy między UE a Rosją we wszystkich obszarach związanych z przeciwdziałaniem narkotykom, od pomocy medycznej dla osób uzależnionych do pracy wraz z mediami i organizacjami publicznymi nad środkami prewencyjnymi;
33. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich i Federacji Rosyjskiej, a także Radzie Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

P6_TA(2007)0529

Sprawozdanie w sprawie obrad Komisji Petycji w roku 2006

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie obrad Komisji Petycji w roku 2006 (2007/2132(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie obrad Komisji Petycji,
 - uwzględniając art. 21 oraz art. 194 traktatu WE,
 - uwzględniając art. 45 oraz art. 192 ust. 6 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A6-0392/2007),
- A. mając na uwadze, że prawo do składania petycji jest podstawowym prawem nierozzerwalnie powiązonym z obywatelstwem Unii Europejskiej,
- B. mając na uwadze, że prawo do składania petycji zostało zapisane w traktacie WE w 1992 r. i potwierdzone w art. 44 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 191 Regulaminu Parlamentu Europejskiego,

Środa, 14 listopada 2007 r.

- C. mając na uwadze, że Parlament, Rada i Komisja zobowiązane są do przestrzegania zawartych w traktatach przepisów dotyczących prawa do składania petycji i zgodziły się na zagwarantowanie międzyinstytucjonalnej procedury dalszego rozpatrywania petycji,
- D. mając na uwadze, że korzystanie z tego prawa wspiera znacząco wysiłki Unii Europejskiej mające na celu ponowne nawiązanie kontaktu z obywatelami i zapewnienie zrozumienia oczekiwań europejskiego społeczeństwa,
- E. mając na uwadze, że petycje stanowią środek, za pomocą którego obywatele mogą przyczynić się do monitorowania procesu transpozycji i wdrażania prawodawstwa wspólnotowego przez władze krajowe, regionalne i lokalne,
- F. mając na uwadze, że petycje umożliwiają ocenę wpływu praw i europejskich strategii politycznych na poszczególne jednostki oraz zwrócenie uwagi Parlamentu Europejskiego na niejasności i nieprawidłowe stosowanie tych praw oraz strategii politycznych, co ma bezpośredni wpływ na realizowane w ich ramach cele,
- G. mając na uwadze, że liczba petycji uznanych w 2006 r. za niedopuszczalne utrzymała się na stałym poziomie i stanowiła około jednej trzeciej wszystkich petycji, co świadczy o nieodmiennej potrzebie właściwego informowania obywateli UE na temat uprawnień Unii Europejskiej i jej instytucji,
- H. mając na uwadze, że oczywiście nie wszystkie petycje spełniające kryteria dopuszczalności są rozpatrywane zgodnie z oczekiwaniami obywateli UE, ale ich znaczna liczba prowadzi do rozwiązania konkretnych problemów lub zwrócenia na nie uwagi Parlamentu, co może być później przydatne przy negocjowaniu nowego ustawodawstwa wspólnotowego,
- I. mając na uwadze, że rozpatrywanie petycji wciąż uwidacznia utrzymujące się niedociągnięcia związane z wdrażaniem przepisów prawa wspólnotowego przez państwa członkowskie, a także mając na uwadze, że jak się wydaje, istnieją problemy organizacyjne związane z wdrażaniem pewnych norm w zakresie ochrony środowiska naturalnego, w szczególności art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽¹⁾ (dyrektywa siedliskowa) oraz art. 4 dyrektywy 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne⁽²⁾ zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r.⁽³⁾,
- J. mając na uwadze, że procedura dalszego rozpatrywania petycji w sprawie niektórych dużych przedsięwzięć infrastrukturalnych wskazała na potrzebę zwiększonej spójności w monitorowaniu przez Komisję zgodności przestrzegania przez państwa członkowskie postanowień dyrektywy siedliskowej, w szczególności w przypadkach nieprzestrzegania art. 6 ust. 4 wspomnianej dyrektywy i ochrony terenów chronionych, jeśli istnieje alternatywa dla przedsięwzięć, które, zgodnie z dostępną oceną naukową, mogą w sposób istotny niekorzystnie wpłynąć na dany obszar chroniony zgodnie z dyrektywą siedliskową lub dyrektywą Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁽⁴⁾,
- K. mając na uwadze, że, w innych przypadkach, godnymi pochwały były posunięcia Komisji służące wykonaniu wynikających z art. 211 traktatu WE zobowiązań dotyczących czuwania nad stosowaniem postanowień traktatów – takie, jak natychmiastowa decyzja o wszczęciu postępowania przeciwko Hiszpanii w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego w zakresie zamówień publicznych, a także podjęte na czas działania zmierzające do zapobieżenia wyrządzeniu nieodwracalnych szkód w dolinie Rospudy,
- L. mając na uwadze, że współpraca między Komisją Petycji a Komisją wciąż ma decydujące znaczenie dla skutecznego rozpatrywania petycji i zapewnienia składającym petycję jak najlepszych rozwiązań ich problemów,
- M. mając na uwadze, że niezwykle ważna jest szybkość uwzględnienia skargi w przypadkach niewłaściwego stosowania prawodawstwa wspólnotowego, oraz mając na uwadze, że zalecając rozwiązanie, należy wziąć pod uwagę specyficzne okoliczności każdej sprawy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40.

⁽³⁾ Dz.U. L 73 z 14.3.1997, str. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1.

Środa, 14 listopada 2007 r.

- N. mając na uwadze, że na mocy art. 230 traktatu WE Parlament ma prawo wnoszenia skarg do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na takich samych warunkach jak Rada i Komisja, oraz mając na uwadze, że zgodnie z art. 201 Traktatu Parlament uprawniony jest do sprawowania kontroli nad działaniami Komisji, dzięki czemu dysponuje on środkami prawnymi i politycznymi, niezbędnymi do skuteczniejszego reagowania na uzasadnione obawy obywateli,
- O. mając na uwadze, że Parlament jednak stale wspierał lojalną współpracę, zwłaszcza z Komisją pełniącą funkcję strażnika traktatów, jako skuteczny sposób rozwiązywania problemów, które powodują, że obywatele zwracają się do Parlamentu po pomoc,
- P. mając na uwadze, że Parlament stale otrzymuje petycje, w których stwierdza się ustawiczne łamanie przez państwa członkowskie praw człowieka oraz praw podstawowych składających petycje, a także mając na uwadze, że na mocy art. 6 ust. 1 traktatu o UE, Unia opiera się na zasadach wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz praworządności, oraz mając na uwadze, że art. 7 ust. 1 traktatu o UE daje Parlamentowi Europejskiemu prawo do wszczęcia procedury mającej na celu stwierdzenie, czy istnieje wyraźne ryzyko poważnego naruszenia przez państwo członkowskie zasad wymienionych w art. 6 ust. 1,
- Q. mając na uwadze, że Parlament Europejski uznaje delikatny charakter niektórych spraw i jest zdecydowany podjąć wszelkie konieczne kroki mające na celu ochronę praw osób składających petycje i poufności ich danych osobowych bez podważania przejrzystości samego procesu petycji,
1. podkreśla znaczenie procedury składania petycji w zapewnianiu odpowiedniego odzewu oraz rozwiązań w odniesieniu do indywidualnych problemów obywateli UE związanych z przestrzeganiem ich praw zgodnie z traktatem i prawodawstwem wspólnotowym;
 2. podkreśla ogromny wkład Komisji Petycji w prace Parlamentu Europejskiego mające na celu komunikację z obywatelami UE oraz wzmocnienie legitymizacji, przejrzystości oraz odpowiedzialności w zakresie procesu decyzyjnego UE;
 3. jest zdania, że petycje stanowią narzędzie pozwalające ustalić, jakie są oczekiwania społeczeństwa europejskiego wobec Unii Europejskiej oraz ocenić stopień, do jakiego Unia Europejska jest w stanie im sprostać;
 4. przypomina o roli petycji jako instrumentu umożliwiającego obywatelom UE zarówno wskazywanie na istnienie luk prawnych w przepisach prawodawstwa wspólnotowego, jak i powiadamianie instytucji europejskich o naruszeniu tych przepisów bądź ich nieprawidłowym stosowaniu;
 5. podkreśla możliwość dokonania oceny oraz w razie konieczności podjęcia działań mających na celu likwidację niejasności w stosowaniu oraz wdrażaniu prawa wspólnotowego na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym, jaką petycje dają Parlamentowi Europejskiemu;
 6. podkreśla wagę współpracy z Komisją zmierzającej do znalezienia stosownych rozwiązań w kwestiach budzących troskę obywateli Unii i przedstawianych w związku z tym Komisji Petycji, jako że odzwierciedlają one bezpośredni wpływ prawodawstwa, polityki oraz działalności wspólnotowej na poszczególnych obywateli;
 7. wyraża ubolewanie, że państwa członkowskie często nie wdrażają w sposób prawidłowy wspólnotowych norm związanych z ochroną środowiska naturalnego i uznaje, że istnieje potrzeba większej konsekwencji w monitorowaniu przede wszystkim przestrzegania przepisów prawa wspólnotowego w zakresie ochrony bioróżnorodności oraz w zakresie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne;
 8. z zadowoleniem przyjmuje 23. roczne sprawozdanie Komisji z kontroli stosowania prawa wspólnotowego (COM(2006)0416), które uznaje rolę, jaką procedura składania petycji odgrywa w wykrywaniu naruszeń tego prawa;

Środa, 14 listopada 2007 r.

9. ponownie wzywa Komisję, aby powiadamiała ona o decyzji dotyczącej wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia natychmiast po podjęciu takiej decyzji, jak również o odpowiednich decyzjach Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, zwłaszcza w przypadkach, w których Parlament otrzymał petycję w danej sprawie, a także zauważa, że Komisja nie zareagowała na powtarzające się apele Komisji Petycji dotyczące tej kwestii;

10. wzywa Komisję Petycji do pisemnego powiadamiania w krótkich terminach o swoich decyzjach dotyczących petycji, które stanowią przedmiot rozważań podczas posiedzeń komisji, tak, aby uniknąć nieporozumień oraz błędnych interpretacji ze strony mediów oraz składających petycje;

11. ponownie przypomina znaczenie koordynacji działań w przypadku spraw będących jednocześnie przedmiotem petycji przedłożonej Parlamentowi oraz skargi złożonej do Komisji, zważywszy, że prawo do składania petycji jest prawem podstawowym, chronionym przez traktat WE, że Parlament dostarcza przejrzystych ram dla prowadzenia debat, co stanowi warunek wstępny zwiększonej odpowiedzialności publicznej, jak również, że w tym kontekście nadrzędne znaczenie należy przyznać procedurze składania petycji;

12. ponownie wyraża troskę Komisji Petycji w związku z bezzasadnie długimi, często kilkuletnimi, terminami, w których Komisja wszczyna i zamyka postępowania w sprawie naruszenia, a także jej niezadowolenie spowodowane licznymi przypadkami niestosowania się państw członkowskich do orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości; wyraża przekonanie, że podważa to wiarygodność formułowania i spójnego stosowania prawa wspólnotowego oraz powoduje dyskredytację celów UE;

13. potwierdza potrzebę wykorzystywania przez Komisję możliwości wszczęcia przeciw państwu członkowskiemu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości, zgodnie z art. 288 traktatu WE, w celu nakładania na państwa członkowskie kar w postaci ryczałtu lub kar pieniężnych w przypadku opóźniania wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości wydane w postępowaniu o naruszenie;

14. uważa, że w celu zapewnienia wiarygodności prawa wspólnotowego oraz wyrównanych szans na rynku wewnętrznym Komisja powinna podjąć zdecydowane działania przeciwko naruszeniom prawa wspólnotowego, przynajmniej w sprawach o dużym znaczeniu na poziomie krajowym, które stanowią precedens w orzecznictwie krajowym, a także, że takie działania mogłyby w sposób istotny zmniejszyć późniejszą potrzebę obywateli składania skarg do Komisji oraz petycji do Parlamentu Europejskiego w podobnych sprawach;

15. z zadowoleniem przyjmuje stałą komunikację pomiędzy Komisją Petycji oraz Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich; zauważa, że Komisja Petycji poparła sprawozdanie specjalne dotyczące Szkół Europejskich i jawności posiedzeń Rady oraz z zadowoleniem przyjmuje pomyślne rozwiązanie możliwe dzięki działaniom Komisji w zakresie dochodzeń dotyczących skarg w sprawie domniemanego naruszenia i popiera wniosek Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczący zwiększenia budżetu jego urzędu;

16. zauważa, że w świetle wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 października 2006 r. w sprawie T-193/04 Tillack przeciwko Komisji⁽¹⁾, w którym stwierdzono, że nie doszło do naruszenia prawa w działaniach podejmowanych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, należy zamknąć postępowanie Parlamentu dotyczące jeszcze nierozpatrzonego zalecenia dla Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych w sprawie skargi 2485/2004/GG;

17. potwierdza potrzebę większego zaangażowania ze strony Rady, jako instytucji, w działania Komisji i zachęca do udziału w posiedzeniach Komisji na odpowiednim szczeblu, zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁾ zawartym przez Parlament Europejski, Radę oraz Komisję w dniu 16 grudnia 2003 r.;

18. ponownie występuje z wnioskiem, aby Rada wyznaczyła wyższego urzędnika, który koordynowałby kwestie związane z petycjami, zważywszy, że wiele petycji dotyczy drażliwych kwestii politycznych związanych z transpozycją uregulowań wspólnotowych na grunt prawa krajowego w państwach członkowskich;

⁽¹⁾ [2006] Zb. Orz. II-3995.

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

Środa, 14 listopada 2007 r.

19. ponownie zwraca uwagę na kluczową rolę, jaką państwa członkowskie odgrywają w prawidłowym wdrażaniu prawodawstwa wspólnotowego, a także podkreśla, że jego praktyczne stosowanie jest decydującym czynnikiem dla zapewnienia coraz większej adekwatności działań Unii Europejskiej wobec jej obywateli; podkreśla potrzebę większego udziału przedstawicieli państw członkowskich oraz ich parlamentów w debatach Komisji Petycji;
20. 20 przypomina, że Traktat o UE uprawnia Parlament Europejski do wszczynania procedury ustanowionej w art. 7 ust. 1 wspomnianego traktatu, zgodnie z którą można wezwać osoby niezależne do przedłożenia sprawozdania w sprawie istnienia ryzyka poważnego naruszenia zasad, na których opiera się Unia Europejska, w tym zasad dotyczących poszanowania praw człowieka gwarantowanych w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;
21. z zadowoleniem przyjmuje działania tymczasowej komisji śledczej ds. zbadania kryzysu w spółce Equitable Life Assurance Society, a także wkład członków Komisji Petycji oraz jej sekretariatu bezpośrednio zaangażowanych w prace komisji śledczej; uważa, że decyzja o powołaniu komisji w następstwie otrzymanych petycji wzmocniła wysiłki zmierzające do zapewnienia prawidłowego stosowania prawa wspólnotowego we wszystkich państwach członkowskich;
22. zachęca do praktyki wysyłania do różnych państw członkowskich UE, zgodnie z art. 192 Regulaminu, misji wyjaśniających w celu zbadania kwestii podniesionych przez składających petycję, co miałyby stanowić środek ułatwiający wypracowywanie skutecznych i pragmatycznych rozwiązań leżących w interesie obywateli;
23. podkreśla znaczenie wspomnianych misji w staraniach zmierzających do podniesienia świadomości obywateli w odniesieniu do działalności Parlamentu Europejskiego w ogóle, a w szczególności Komisji Petycji;
24. kładzie nacisk na fakt, że lepsze zrozumienie funkcji petycji jako narzędzia umożliwiającego obywatelom zwracanie się o zadośćuczynienie jest ściśle powiązane z jakością informacji dotyczących prawodawstwa, polityki oraz celów wspólnotowych udostępnianych ogółowi społeczeństwa w Europie;
25. stwierdza, że w drugim roku po rozszerzeniu UE do 25 państw członkowskich liczba petycji otrzymanych przez Parlament pozostała stosunkowo niezmienną; zauważa jednak, że przystąpienie do Unii Rumunii oraz Bułgarii w styczniu 2007 r. może spowodować napływ licznych petycji od obywateli tych państw;
26. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie zawarte w obrębie komisji, które doprowadziło do zwiększenia liczby jej uczestników do 40 pełnoprawnych członków i uznaje, że może to zapewnić lepsze zrozumienie przez obywateli UE oraz osoby mieszkające na obszarze UE procedury rozpatrywania ich spraw w komisji, sprawiając tym samym, że Parlament będzie mógł lepiej sprostać oczekiwaniom podmiotów składających petycje;
27. podkreśla potrzebę zwiększenia możliwości sekretariatu komisji w celu pokrycia zapotrzebowania na kompetentne działania językowe, prawne i polityczne, tak aby prace komisji mogły przebiegać szybciej a jej dochodzenia stały się skuteczniejsze, a zatem by jej świadczenia były jednakowo dostępne dla wszystkich obywateli UE;
28. ponownie przypomina potrzebę znalezienia niezbędnych środków finansowych w celu dalszego rozwijania systemu oprogramowania dla epetycji, funkcjonującego jednocześnie jako baza danych oraz narzędzie zarządzania dostarczające informacji na temat etapu, na którym znajdują się prace w sprawie petycji, poprawiając w ten sposób przejrzystość oraz skuteczność działań Komisji Petycji;
29. wzywa Sekretarza Generalnego do pilnego dokonania rewizji „portalu obywatelskiego” na stronie Parlamentu Europejskiego w celu poprawienia widoczności portalu, którego treść odnosi się do prawa do składania petycji, a także w celu ulepszenia jego szaty graficznej, tak aby zapewnić jego porównywalność oraz kompatybilność ze stroną internetową Rzecznika Praw Obywatelskich, który w odróżnieniu od Komisji Petycji zajmuje się właśnie skargami obywateli dotyczącymi domniemych przypadków niewłaściwego administrowania w instytucjach i organach UE;

Środa, 14 listopada 2007 r.

30. przypomina, że od 1998 r. Parlament nawołuje do rewizji międzyinstytucjonalnego porozumienia w sprawie wzmocnienia prawa do składania petycji⁽¹⁾ z 1989 r.; wznawia pilne wnioski do Rady i Komisji o dokonanie rewizji porozumienia w celu stworzenia skuteczniejszych środków odszkodowawczych i zdefiniowania przejrzystych i spójnych ram podstawowej współpracy między wspomnianymi instytucjami na tym obszarze;
31. z zadowoleniem przyjmuje decyzję o przeprowadzeniu przeglądu obecnie obowiązujących zasad dotyczących procedury składania petycji w celu sprecyzowania warunków oceny dopuszczalności petycji, a także poprawy procedur związanych z ochroną danych i zachowaniem poufności bez podważania podstawowej zasady przejrzystości samego procesu składania petycji;
32. podkreśla znaczenie ochrony praw podmiotów składających petycje, jako podstawowego elementu procedury składania petycji i z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w obrębie komisji w kwestii działań związanych z pozostałymi petycjami w sprawie Lloyd's, w szczególności, jeśli chodzi o udzielenie pełnego wsparcia obywatelki X, której nazwisko zostało wbrew jej woli podane do publicznej wiadomości;
33. podkreśla znaczenie ochrony środowiska i z zadowoleniem przyjmuje duże zainteresowanie Komisji petycjami związanymi z kwestią ochrony środowiska, które bierze pod rozwagę podczas posiedzeń;
34. zobowiązuje swego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz sprawozdania Komisji Petycji Radzie, Komisji Europejskiej, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz ich krajowym komisjom petycji i rzecznikom lub odpowiadającym im organom.

(¹) Dz.U. C 120 z 16.5.1989, str. 90.